

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระยะดังต่อไปนี้

การวิจัยระยะที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และความต้องการการพัฒนาบุคลากร เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู

การวิจัยระยะที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู

การวิจัยระยะที่ 3 ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู

การวิจัยระยะที่ 4 ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในการทำวิจัย เรื่องรูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู ผู้วิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ระยะดังนี้

การวิจัยระยะที่ 1 ผลศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และความต้องการการพัฒนาบุคลากร เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู และแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาบุคลากร เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู ด้านคุณภาพผู้เรียน ได้แก่ผู้เรียนมีความแตกต่างด้านสติปัญญา ผู้เรียนขาดการวิเคราะห์สังเคราะห์ อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบ ผู้เรียนขาดทักษะด้านการจัดทำโครงการ ผู้เรียนใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในทางที่ผิด ขาดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและผู้เรียนขาดความสามารถในการอ่านการเขียน การสื่อสาร และการคิดคำนวณ

สำหรับความต้องการการพัฒนาบุคลากร เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่การพัฒนาบุคลากรให้สามารถจัดกิจกรรมยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กิจกรรมปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม กิจกรรมส่งเสริมความสามารถด้านเทคโนโลยี กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน และกิจกรรมส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ

2. สภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาและความต้องการการพัฒนาบุคลากร เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภูด้านกระบวนการบริหารและการจัดการ โดยการสังเคราะห์ข้อมูล จากการรายงานการประเมินคุณภาพในสถานศึกษา (SAR) รายงานการประเมินคุณภาพภายนอกจาก สมศ. รายงานการนิเทศของคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลระบบประกันคุณภาพของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 และข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด ได้แก่ ผู้บริหารนิเทศกำกับติดตามไม่ต่อเนื่อง ครูไม่ตรงตามวิชาเอก ครูไม่ครบชั้น ครูขาดทักษะด้านเทคโนโลยี ขาดการสร้างความรู้ความเข้าใจด้านบทบาทคณะกรรมการสถานศึกษา ขาดการพัฒนาด้านข้อมูลสารสนเทศที่ครอบคลุมทุกงาน ขาดข้อมูลการคัดกรอง และครูมีงานนอกเหนือจากการสอนมาก

สำหรับความต้องการการพัฒนาบุคลากร เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา การสร้างทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาระบบการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา การให้คำแนะนำที่ชัดเจนและกำกับดูแลติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องจากหน่วยงานต้นสังกัด และให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานจากหน่วยงานต้นสังกัด และมีการสะท้อนผลการประเมินเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง อุปกรณ์การสอนด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัย การสร้างขวัญและกำลังใจแก่ครูและการพัฒนาและส่งเสริมการใช้แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาในท้องถิ่น

3. สภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพในสถานศึกษาและความต้องการการพัฒนาบุคลากร เพื่อการประกันคุณภาพในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ ครูจัดกิจกรรมไม่ครบตามหลักสูตร ครูขาดความรู้ด้านการวิจัยในชั้นเรียน ขาดสื่อและแหล่งเรียนรู้ครูบันทึกหลังสอนไม่ชัดเจน ครูขาดการนำผลจากการสอนมาพัฒนาผู้เรียนขาดการส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น งบประมาณไม่เพียงพอ ครูขาดทักษะด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี และครูขาด การพัฒนาเครื่องมือในการประกันคุณภาพการศึกษา

สำหรับความต้องการการพัฒนาบุคลากร เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษา ได้แก่ การนิเทศอย่างต่อเนื่องและการส่งเสริมครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน

การวิจัยระยะที่ 2 ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. **หลักการพัฒนาบุคลากร** ด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จากการวิจัยระยะที่ 1 และจากการศึกษาแนวคิด ตำรา เอกสารงานวิจัย การประชุมกลุ่ม ผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้องสรุปได้ดังนี้

1.1 หลักการมีส่วนร่วม (participation) โดยเปิดโอกาสให้ผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู บุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน คณะกรรมการสถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาส่งเสริม สนับสนุน ร่วมกิจกรรมและระดมทรัพยากร เพื่อการพัฒนาบุคลากรที่ทำหน้าที่นิเทศ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.2 หลักการสร้างเครือข่ายการทำงาน (networking) โดยเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้ปฏิบัติงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีมงาน และแต่ละทีมสนับสนุนกิจกรรมการดำเนินงานพัฒนาซึ่งกันและกัน เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการพัฒนาบุคลากร

1.3 การพัฒนาต่อเนื่อง (continuing development) โดยนำผลจากการประเมินการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาบุคลากร และข้อมูลจากการวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย และแนวทางแก้ไขไปใช้ในการออกแบบกิจกรรมการพัฒนาบุคลากร

1.4 หลักการบูรณาการ (integration) เป็นทำงานโดยการรวมงานบุคคลและงบประมาณเข้าด้วยกัน โดยคนหนึ่งคนสามารถทำหน้าที่นี้เทศ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.5 หลักการบริหารจัดการบ้านเมืองและสังคมที่ดี (good governance) โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ วิธีการในการดำเนินงานตามกฎหมาย ความมีคุณธรรม ความโปร่งใส การมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบตรวจสอบได้ และความคุ้มค่าของการพัฒนาบุคลากรที่ทำหน้าที่นี้เทศ ติดตามตรวจสอบและประเมินผลเชิงบูรณาการการประเมินคุณภาพในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

1.6 หลักการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ (learning organization) โดยคนในหน่วยงานสนใจใฝ่หาเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มศักยภาพของตนมุ่งสู่จุดมุ่งหมายและความสำเร็จที่กำหนดไว้ร่วมกัน มีลักษณะของการเรียนรู้ร่วมกันเป็นทีม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์กันอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

2. กระบวนการพัฒนาบุคลากร ด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาจากผลการวิจัยระยะที่ 1 และจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี การประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้เกี่ยวข้อง โดยใช้ฐานวงจรการพัฒนาคุณภาพของเดิม สรุไปได้ดังนี้

2.1 วางแผนพัฒนา (Planning)

2.2 นำพาสู่การปฏิบัติ (Doing)

2.3 เร่งรัดหาคำตอบ ตรวจสอบอย่างแนบเนียน (Checking)

2.4 เกิดบทเรียนขึ้นใหม่นำไปต่อยอดเป็นวิธีการที่ดีต่อไป (Action)

3. รูปแบบการพัฒนาบุคลากร ด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จากผลการวิจัยระยะที่ 1 และจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี การประชุมกลุ่มผู้เชี่ยวชาญจนได้รูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยบันได 10 ขั้น (10 steps Models) ดังนี้

บันไดขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม (Preparation stage) บุคลากรที่ทำหน้าที่นี้เทศติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

บันไดขั้นที่ 2 กำหนดประเด็นปัญหา (Hypothesis Formulation) กำหนดประเด็นปัญหาที่ได้จากการนี้เทศ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา โดยแยกกลุ่มบุคลากรตามบทบาทหน้าที่ จำนวน 6 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ 1 กลุ่ม ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มงานและครูรับผิดชอบงานประกันคุณภาพ 1 กลุ่ม กลุ่มหัวหน้าระดับชั้น 2 กลุ่ม และกลุ่มหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 2 กลุ่ม

บันไดขั้นที่ 3 แลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge sharing) แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และความคิดเห็น เพื่อคัดเลือกปัญหา หาสาเหตุของปัญหาและหาทางแก้ปัญหา (กลุ่มคณะความรู้และประสบการณ์)

บันไดขั้นที่ 4 สร้างความรู้และตรวจสอบความถูกต้องของความรู้ สกัดความรู้ที่อยู่ภายใน (Tacit Knowledge)

บันไดขั้นที่ 5 สร้างผลงานที่เป็นวิธีการปฏิบัติอย่างมีระบบ (How to) หรือนวัตกรรมที่จะแก้ปัญหาในระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

บันไดขั้นที่ 6 ประยุกต์ใช้ความรู้ (Knowledge Appleton) เสนอผลงานร่วมกันให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงงานเพื่อให้ได้มาซึ่งนวัตกรรมใหม่ ๆ

บันไดขั้นที่ 7 ส่งเสริมเติมความรู้ (Promote) นำผลงานที่เป็นนวัตกรรมไปปฏิบัติในสถานศึกษา

บันไดขั้นที่ 8 ประเมินผลงานและสรุปผล (Evaluate) ประเมินผลงานและสรุปผลงานการเรียนรู้ สรุปนิยามการเรียนรู้จากประสบการณ์จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้

บันไดขั้นที่ 9 ประเมินค่านิยม (Value) ประเมินค่านิยมรูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้

บันไดขั้นที่ 10 เผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะ (Social Service Activity)

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู มีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ทุกรายการอยู่ในระดับมากที่สุด

การวิจัยระยะที่ 3 ประเมินรูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู โดยการทดลองใช้สรุปได้ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็น คณะกรรมการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลก่อนและหลังการใช้รูปแบบมีความแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังใช้รูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู มีความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนใช้

2. ทักษะในการดำเนินงานพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาแต่ละประเด็นพบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การประเมินผลงาน การนิเทศ ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาทุกรายการ

3. ทักษะที่ดีที่มีต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม และประเมินผล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ การเปิดโอกาสให้บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน ก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีและประสิทธิผลของงาน รองลงมา คือ การประกันคุณภาพการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผลนำไปสู่คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา

4. ความพึงพอใจที่มีต่อรูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความพึงพอใจโดยรวมต่อรูปแบบการพัฒนาบุคลากร รองลงมา คือ ความพึงพอใจที่มีต่อกระบวนการพัฒนาบุคลากรความพึงพอใจที่มีต่อกระบวนการพัฒนาบุคลากรของโรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู และความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาบุคลากร

การวิจัยระยะที่ 4 ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู สรุปได้ดังนี้

1. ผลการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษาก่อนใช้รูปแบบพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาโรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู ปีการศึกษา 2562 ผลคะแนนรวมเท่า 87.07 สรุปผลการประเมินอยู่ในระดับดีเลิศ เมื่อพิจารณาในมาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการและ มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลการประเมินอยู่ในระดับดีเลิศ ทุกมาตรฐาน และหลังการใช้รูปแบบพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู ปีการศึกษา 2563 ผลคะแนนรวมเท่า 93.49 สรุปผลการประเมินอยู่ในระดับยอดเยี่ยม เมื่อพิจารณาในมาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ และมาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลการประเมินอยู่ในระดับ ยอดเยี่ยมทุกมาตรฐาน และผลการเปรียบเทียบการประเมินคุณภาพในสถานศึกษาของโรงเรียนที่ใช้รูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู ในภาพรวมก่อนการใช้รูปแบบในปีการศึกษา 2562 คะแนนรวมเท่ากับ ($\bar{X}=87.07, S.D.=6.24$) และหลังใช้รูปแบบในปีการศึกษา 2563 คะแนนรวมเท่ากับ ($\bar{X}=93.49, S.D.=4.55$) ซึ่งโดยภาพรวมปีการศึกษาก่อนใช้รูปแบบและปีการศึกษาหลังการใช้รูปแบบ พบว่า ปีการศึกษาหลังการใช้รูปแบบมีค่าคะแนนสูงกว่าปีการศึกษาก่อนใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1- 6

โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู (ใช้ค่าคะแนนรวมเฉลี่ยทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละระดับชั้น) ก่อนและหลังการใช้รูปแบบพัฒนาบุคลากร ด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ก่อนการใช้รูปแบบในปีการศึกษา 2562 ($\bar{X}=79.91, S.D.=9.30$) และหลังจากใช้รูปแบบในปีการศึกษา 2563 ($\bar{X}=83.75, S.D.=7.77$) ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู ก่อนและหลังการใช้รูปแบบพัฒนาบุคลากร ด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า ปีการศึกษาหลังการใช้รูปแบบมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าปีการศึกษาก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และผลการประเมินการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวมก่อนใช้รูปแบบ ปีการศึกษา 2562 ได้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}=36.05$) และหลังใช้รูปแบบในปี

การศึกษา 2563 ได้ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =34.86) มีความแตกต่าง -1.19 คิดเป็นร้อยละ 3.29 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมก่อนใช้รูปแบบ ปีการศึกษา 2562 ได้ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =28.52) และหลังใช้รูปแบบในปีการศึกษา 2563 ได้ค่าเฉลี่ย (\bar{X} =30.37) มีความแตกต่าง 1.85 คิดเป็นร้อยละ 6.48 ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู ที่ใช้รูปแบบพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู นักเรียนมีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ค่าเฉลี่ยรวมปีการศึกษา 2562 (\bar{X} =32.28) ค่าเฉลี่ยรวมปีการศึกษา 2563 (\bar{X} =32.61) เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 1.02

3. ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครู-บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีต่อการใช้รูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความพึงพอใจโดยรวมต่อรูปแบบการพัฒนาบุคลากร รองลงมา คือ ความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาบุคลากรคือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ตรงตามภาระงานหรือความต้องการ

4. ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีต่อการใช้รูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความพึงพอใจโดยรวมต่อรูปแบบการพัฒนาบุคลากร รองลงมา คือ ความพึงพอใจต่อประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาบุคลากรคือ เพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ตรงตามภาระงานหรือความต้องการ (\bar{X} =4.86,S.D.=0.49) และการเปิดโอกาสให้บุคลากรสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานกับเพื่อนร่วมงานได้ และความพึงพอใจที่มีต่อการเปิดโอกาสให้บุคลากรสามารถแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานกับเพื่อนร่วมงานได้ และความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาครู-บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อการปฏิบัติงานของบุคลากรที่ทำหน้าที่นิเทศ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายประเด็นพบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความพึงพอใจโดยรวมต่อการนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 รองลงมาคือ ความพึงพอใจที่มีต่อการเปิดโอกาสให้บุคลากรในโรงเรียนมีส่วนร่วมในการพัฒนา และความพึงพอใจต่อสื่อ/โอกาสที่ได้รับจากการนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพในสถานศึกษาและความต้องการการพัฒนาบุคลากร เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู การดำเนินงานประกันคุณภาพในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู มีปัญหาในด้านผู้เรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและด้านการบริหารจัดการ โดยโรงเรียนมีความต้องการในการพัฒนาบุคลากร ด้านการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา คือ ต้องการคำแนะนำที่ชัดเจนและการกำกับ ดูแล ติดตามผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง จากโรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู ต้องการพัฒนาบุคลากร เพื่อให้มีความรู้ ทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพในสถานศึกษาและต้องการให้มีการประเมินผลจากโรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู และมีการสะท้อนผลจากการประเมิน เพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งพบว่า สถานศึกษายังประสบปัญหาเกี่ยวกับการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษา และมีความต้องการเกี่ยวกับการส่งเสริมการประกันคุณภาพการศึกษาจากต้นสังกัดอยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของรัศมี ประจันทร์ (2556) ได้ศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในโรงเรียนเมืองพิทยา 8 (พิทยานุกูล) สังกัดสำนักงานการศึกษาเมืองพิทยา พบว่า ปัญหาการดำเนินงานเพื่อการประกันคุณภาพภายในโรงเรียน โดยรวมในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากบุคลากรในสถานศึกษายังเข้าใจไม่ชัดเจนว่าการประกันคุณภาพภายใน ทั้งนี้อาจเป็น เพราะว่า ผู้บริหารอาจขาดความร่วมมือในการเตรียมการอบรมให้ความรู้ แนวคิดที่สำคัญเกี่ยวกับการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา จึงมีผลทำให้ครูผู้สอนและบุคลากรที่เกี่ยวข้องในโรงเรียน ขาดความรู้ความเข้าใจถึงหลักการสำคัญของการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน หรือขาดการประชาสัมพันธ์ในการดำเนินการ ตลอดจนไม่ได้จัดทำเอกสารคู่มือการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้ครูทุกคนในสถานศึกษาทราบเพื่อเป็นแนวปฏิบัติแบบกัน สอดคล้องกับผลการวิจัยของวาณิช ลิทา (2560) สภาพปัญหาและแนวทางการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 ผลการวิจัยปรากฏโดยสรุป ดังนี้ สภาพการดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยรวมและแต่ละรายด้านปฏิบัติได้จริงในระดับมาก โดยโรงเรียน ขนาดใหญ่ปฏิบัติได้จริงมากกว่าโรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็กสอดคล้องกับผลการวิจัยของปิยานันต์ บุญธิมา (2561) ได้ดำเนินการศึกษาข้อมูล สภาพปัจจุบัน ปัญหาและความคิดเห็นเกี่ยวกับการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนวัดห้วยม้าโค้ง จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร คณะครูและบุคคลที่เกี่ยวข้องในสถานศึกษา พบว่า โรงเรียนวัดห้วยม้าโค้ง มีการดำเนินการตามระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา แต่ยังมีปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการงานดังกล่าว และจากการระดมความคิดร่วมกัน เพื่อหาแนวทางในการปรับปรุงงาน แบบ ECRS ทำให้ได้ประเด็นองค์ประกอบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาเพื่อการจัดทำร่างรูปแบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียน

วัดห้วยม้าโค้ง ด้วยแนวคิดแบบโคเซ็น ซึ่งประกอบด้วย 1) การดำเนินการประกันคุณภาพภายในระดับโรงเรียน 2) การดำเนินการประกันคุณภาพภายใน ระดับห้องเรียน 3) คุณภาพผู้เรียน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Goedert (1997) ได้ศึกษาเกี่ยวกับทีมบริหารรูปแบบการติดตามผลนำผลการประเมินมาใช้ และกระบวนการวิเคราะห์องค์กรที่มีลำดับขั้นตอน (การบริหารคุณภาพทั้งองค์กร) โดยมีแนวความคิดมาจากการพัฒนาตามธรรมชาติ จากความสนใจของโรงงานอุตสาหกรรมชาวอเมริกา ในการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและการกำจัดการสิ้นเปลือง ซึ่งเป็นแนวคิดเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพทั้งองค์กร เพราะว่าองค์กรระดับล่างในการพยายามที่จะผลิตมีประสิทธิภาพมากกว่าการนำส่ง การไม่มีประสิทธิภาพของวิธีการประเมิน คือปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นกับข้อตกลงของทีม กลุ่มสมาชิกไม่ให้ความเชื่อถือในแต่ละบุคคลบ่อย ๆ สำหรับการช่วยเหลือ เนื่องจากพวกเขารับผิดชอบสำหรับการจัดการพัฒนาในการศึกษา แต่ละบุคคลที่เน้นวัตถุประสงค์ของทีม คือให้คำจำกัดความในกำหนดเวลาที่วัดได้ ด้วยผลที่เกิดขึ้น คือ การเตรียมความพร้อมในการสังเกตทีมงาน ประเมินการช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยการใช้กระบวนการวิเคราะห์องค์กรที่มีขั้นตอน พบว่าสมาชิกของทีมเห็นการบริหารรูปแบบติดตามผลนำผลการประเมินมาเป็นรูปแบบที่พึงประสงค์ มากกว่า กระแสของการนิเทศ และวิธีผู้มีส่วนที่ต่ำกว่าการประกันคุณภาพทางการศึกษา และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Viadero (1999) พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชน และการเป็นพันธมิตรร่วมกันสามารถสร้างความสำเร็จทางวิชาการให้กับสถานศึกษาหรือการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี สำหรับการดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนาบุคลากร อาทิ จำนวนบุคลากร งบประมาณ และการสนับสนุนจากแหล่งทุนและหน่วยงานสนับสนุนภายนอก ส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติงานแบบมีส่วนร่วมในการทำงาน จากครูและบุคลากรของโรงเรียนและการระดมทรัพยากร จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด มีการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และรายงานผลมีศักยภาพการดำเนินงานตามรูปแบบการพัฒนาบุคลากรและมีผลการดำเนินงานกิจกรรมเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการพัฒนาทำให้โรงเรียนสามารถดำเนินการตามระบบการพัฒนาบุคลากร

2. ผลการสร้างรูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู มีความเหมาะสมและเป็นการสร้างรูปแบบตามแนวคิดการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ หรือการพัฒนาบุคลากรขององค์การ (Cunnigham & Cordeiro. 2000) ซึ่งถือว่าเป็นกิจกรรมหรือกระบวนการที่มุ่งเน้นการปรับปรุงทักษะทัศนคติ ความเข้าใจหรือการปฏิบัติในบทบาทปัจจุบันหรืออนาคต รวมทั้งเป็นการเพิ่มพูน สมรรถภาพการทำงานให้สูงขึ้นจะเห็นได้ว่า รูปแบบการพัฒนาบุคลากรที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ หลักการ ได้แก่ การมีส่วนร่วม การสร้างเครือข่าย การทำงาน การพัฒนาต่อเนื่อง การบูรณาการหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี และการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ด้านกระบวนการ ได้แก่ การวางแผนการปฏิบัติจริง การตรวจสอบและประเมินความก้าวหน้า การปรับปรุงและต่อยอดสู่วิธีที่ดีที่สุด และรูปแบบการพัฒนาบุคลากร รูปแบบบันได 10 ขั้น (10 steps Models) ได้แก่ 1) ผู้วิจัยเตรียมความ

พร้อมบุคลากรที่ทำหน้าที่นี้เทศ ติดตามตรวจสอบ และประเมินผลระบบประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา

2) บุคลากรกำหนดประเด็นปัญหาที่ได้จากการนิเทศ ติดตามตรวจสอบและประเมินผลระบบประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา 3) บุคลากรแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์และความคิดเห็นเพื่อคัดเลือกปัญหาและ หาสาเหตุของปัญหาและหาทางแก้ปัญหา 4) บุคลากรสร้างความรู้และตรวจสอบความถูกต้องของความรู้ 5) บุคลากรสร้างผลงานที่เป็นวิธีการปฏิบัติอย่างมีระบบ (Hoe to) หรือนวัตกรรมที่จะแก้ปัญหาระบบการ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 6) บุคลากรเสนอผลงานร่วมกัน ให้คำเสนอแนะและปรับปรุงงาน 7) บุคลากรนำผลงานที่เป็นนวัตกรรมไปปฏิบัติในสถานศึกษา 8) บุคลากรและกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ประเมินผลงานและผู้วิจัยสรุป 9) ผู้วิจัยและบุคลากรประเมินค่านิยมรูปแบบพัฒนา 10) ผู้วิจัยและบุคลากร เผยแพร่ผลงานให้หน่วยงานอื่นทราบทั้งนี้ว่าเป็นองค์ประกอบที่ครบถ้วนและเหมาะสมอย่างยิ่ง ซึ่งได้มา จากกระบวนการและขั้นตอน การวิจัย โดยการสร้างกรอบแนวคิดจากการศึกษาความรู้ความเข้าใจพื้นฐาน สภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านการพัฒนาบุคลากรจากผู้เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูที่รับผิดชอบงานประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา มีการศึกษาเอกสารและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการประชุมสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดการพัฒนาบุคลากร การ ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบจากผู้ทรงคุณวุฒิ จนทำให้ได้รูปแบบการพัฒนา บุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู ที่เหมาะสมกับการนำไปใช้ดำเนินงานพัฒนาบุคลากรที่ ปฏิบัติหน้าที่นี้เทศ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายใน สถานศึกษาต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทร์สุดา บุตรชาติ (2555) พบว่ารูปแบบการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศงขลา เขต 1 มี 6 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การกำหนดมาตรฐานการศึกษา มี 2 ขั้นตอนย่อย 5 กิจกรรม ขั้นที่ 2 จัดทำแผน และปฏิบัติ ตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษามี 3 ขั้นตอนย่อย 10 กิจกรรมขั้นที่ 3 จัดระบบข้อมูลสารสนเทศ และใช้ สารสนเทศ มี 1 ขั้นตอนย่อย 2 กิจกรรมขั้นที่ 4 การติดตาม ตรวจสอบและประเมินคุณภาพภายในมี 1 ขั้นตอนย่อย 2 กิจกรรมขั้นที่ 5 นำผลการประเมินคุณภาพภายในและภายนอกไปใช้วางแผนพัฒนาอย่าง ต่อเนื่องมี 2 ขั้นตอนย่อย 2 กิจกรรม ขั้นที่ 6 จัดทำรายงานคุณภาพการศึกษาประจำปีมี 3 ขั้นตอนย่อย 5 กิจกรรมสอดคล้องกับงานวิจัยของ สมชัย จรรยาไพบูลย์ (2555) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาระบบ คุณภาพ ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 29 พบว่า สภาพการดำเนินงานระบบ ประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ด้านบริบทอยู่ในระดับมากยกเว้นการมีส่วนร่วมและการรับรู้บทบาท หน้าที่ของตนเองในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ด้านปัจจัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ปานกลางยกเว้นการนิเทศ ติดตามจากหน่วยงานต้นสังกัดอยู่ในระดับมาก ด้านกระบวนการ อยู่ในระดับมาก ด้านผลผลิตอยู่ในระดับมากยกเว้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนปลายอยู่ในระดับปาน กลาง ด้านผลกระทบอยู่ในระดับมาก ยกเว้นการเข้ามาศึกษาดูงานหรือการเป็นที่ยอมรับของสถานศึกษาอื่น

อยู่ในระดับปานกลาง องค์ประกอบของรูปแบบประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2) หลักการของรูปแบบ 3) ระบบงานและกลไกของรูปแบบ 4) วิธีการดำเนินการของรูปแบบ 5) การประเมินของรูปแบบ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตต์วิมล คล้ายสุวรรณ (2560) พบว่า 1) รูปแบบการประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิผลสำหรับสถานศึกษาขนาดเล็กจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วยโครงสร้างการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพซึ่งประกอบด้วย 8 องค์ประกอบตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษาและ 2) ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้มีความเป็นประโยชน์และมีความถูกต้องตามหลักการประกันคุณภาพภายในสอดคล้องกับงานวิจัยของจตุรีพร เทศเนาวนิตย์ (2560) การวิจัยในครั้งนี้ ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานรับเลี้ยงเด็กมีสภาพที่เป็นจริงระดับมาก ทั้งในภาพรวมและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมพัฒนาการเด็ก ด้านการบริหารจัดการสถานรับเลี้ยงเด็กและด้านคุณภาพเด็ก รูปแบบการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในสถานรับเลี้ยงเด็ก อำเภอเมืองเชียงใหม่ (CCC Model) ที่เป็นข้อค้นพบมีลักษณะเป็นขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกันอย่างต่อเนื่อง และส่งผลย้อนกลับในลักษณะวงจร PDCA ในขั้นวางแผน (Plan) เป็นการวางแผนระบบการบริหารจัดการสถานรับเลี้ยงเด็ก ได้แก่ การใช้หลักการมีส่วนร่วม วงจร PDCA การพัฒนาบุคลากร การวางมาตรการความปลอดภัย การให้ความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ผลการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มเป้าหมายต่อรูปแบบการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพภายในของสถานรับเลี้ยงเด็ก อำเภอเมืองเชียงใหม่ (CCC Model) มีความคิดเห็นทั้งโดยภาพรวมและโดยรายด้านว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ทั้งในขั้นวางแผนการบริหารจัดการขั้นการประเมินคุณภาพเด็ก ขั้นการพัฒนาคุณภาพ และขั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ ตามลำดับและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Bugg (2000) ศึกษาเรื่อง การประกันคุณภาพการศึกษาและการวางแผนพัฒนาโรงเรียนมัธยมศึกษาปลายในมลรัฐลินออยซ์ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบประสิทธิผลของคณะกรรมการการศึกษาของรัฐในโครงการประกันคุณภาพการศึกษาและพัฒนาแผนที่ใช้เป็นตัวกระตุ้น การพัฒนากระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐ การศึกษาครั้งนี้ เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับของเขตที่โรงเรียนสองแห่งใช้การประกันคุณภาพการศึกษาเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงกระบวนการอย่างต่อเนื่องผลการวิจัยพบว่า 1) ก่อนที่จะมีการนำ การประกันคุณภาพและแผนพัฒนามาใช้โรงเรียนทั้งสองแห่งยังไม่ได้ใช้ระเบียบโครงสร้างในการปรับปรุงโรงเรียน 2) โรงเรียนในชนบทสามารถใช้กระบวนการประกันคุณภาพเพื่อเป็นการกระตุ้นการพัฒนาโครงสร้างการจัดระเบียบ ของโรงเรียน ในขณะที่โรงเรียนในเมืองสามารถทำตามกระบวนการได้สำเร็จ 3) การประกันคุณภาพมีผลดีต่อแผนการสอนในโรงเรียนทั้งสองแห่งถึงแม้ว่าการประกันคุณภาพจะประสบความสำเร็จในเรื่องเกี่ยวกับการปรับปรุงแต่ยังเป็นที่ถกเถียงว่า สิ่งแวดล้อมบางประการอาจทำให้โรงเรียน ไม่สามารถค้นหาปัญหาที่แท้จริงได้ และ 4) โครงร่างของการประกันคุณภาพสามารถช่วยโรงเรียนในการพัฒนาวัฒนธรรมการปรับปรุงโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ดีการขาดตัวแปรบางตัว เช่นภาวะผู้นำ ทรัพยากรทางการเงินทำให้กระบวนการ ไม่สามารถบรรลุ เป้าหมาย

3. ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาการ จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่า รูปแบบที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ โดยกลุ่มเป้าหมายที่ให้ข้อมูลในการประเมินซึ่งเป็นตัวแทนบุคลากรของ โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาการ จังหวัดหนองบัวลำภู นำไปทดลองใช้ (Try-out) ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 3 คน ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มงานวิชาการ ผู้ช่วย ผู้อำนวยการกลุ่มงานงบประมาณ ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มงานบุคคล ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มงานบริหารงานทั่วไป ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มงานกิจการนักเรียน และผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มผู้อำนวยการ จำนวน 6 คน หัวหน้ากลุ่มงานวิชาการ หัวหน้ากลุ่มงานงบประมาณ หัวหน้ากลุ่มงานบุคคล หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทั่วไป จำนวน 4 คน หัวหน้าระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 6 คน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม สุขศึกษาและพลศึกษา ศิลปะ การงานอาชีพ และเทคโนโลยี ภาษาต่างประเทศและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 9 คน ครูผู้รับผิดชอบงานประกัน คุณภาพการศึกษา จำนวน 4 คน รวม 33 คน มีความรู้ความเข้าใจทักษะและทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาระบบ การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการพัฒนาบุคลากร ด้วยการเรียนรู้จากการ ปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาการ จังหวัดหนองบัวลำภู ได้สร้างตามกระบวนการดังนี้ (1) การศึกษาสภาพปัญหาการดำเนินงานประกันคุณภาพ ในสถานศึกษาและความต้องการพัฒนาบุคลากร เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษามีการสังเคราะห์ข้อมูล เพื่อจัดทำกรอบแนวคิดการสร้างรูปแบบการพัฒนาบุคลากร เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา (2) สร้างรูปแบบและประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ (3) มีการทดลองใช้ และประเมินรูปแบบกับโรงเรียน 3 โรงเรียน ซึ่งมาโดยวิธีสุ่มแบบกลุ่ม รวมทั้งมีการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบ หลังการทดลองใช้กับโรงเรียน เพื่อให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ดังนั้น รูปแบบการพัฒนาบุคลากรที่สร้างจึงมี ความเป็นไปได้ และมีความเหมาะสม ในการนำไปใช้ในการพัฒนาบุคลากรที่ทำหน้าที่นี้เทศ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของเยาวทิภา นามคุณ (2559) การสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการประกันคุณภาพการศึกษาพบว่าสภาพผล การดำเนินงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในประกอบด้วยกระบวนการควบคุมคุณภาพ กระบวนการติดตามตรวจสอบคุณภาพและกระบวนการประเมินคุณภาพโดยภาพรวมผู้บริหารและครูมีความ พึงพอใจอยู่ในระดับ ปานกลางถึงระดับมากโดยมีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพการประกันคุณภาพ การศึกษาภายใน 3 ด้าน ได้แก่ด้านการบริหารด้านบุคลากรและด้านปัจจัยสนับสนุนปัญหาที่สำคัญของการ ประกันคุณภาพการศึกษาภายในสรุปได้ทั้งหมด 6 ประเด็น คือ 1) บุคลากรขาดความตระหนักความรู้ความ เข้าใจในการประกันคุณภาพการศึกษา 2) ขาดการทำงานอย่างเป็นระบบต่อเนื่องและมีการนำข้อมูล

ย้อนกลับมาใช้ในการพัฒนาน้อย 3) ขาดแคลนงบประมาณ 4) ขาดความร่วมมือและให้ความสำคัญกับชุมชนน้อย 5) การบริหารระบบสารสนเทศขาดประสิทธิภาพ และ 6) ขาดเครื่องมือประเมิน ที่หลากหลายการใช้รูปแบบในการประเมินไม่เหมาะสมกับบริบทสถานศึกษาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฉัตรชัย สิงห์สถิต (2559) การศึกษาครั้งนี้ ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 41 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยรายด้านทั้ง 8 ด้าน ที่มีการดำเนินงานสูงสุดลงมา ได้แก่ ด้านการจัดทำรายงานประจำปีที่เป็นรายงานประเมินคุณภาพภายใน ($\bar{X} = 4.02$) ด้านการจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.01$) ด้านการจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในตามมาตรฐานการศึกษา ของสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.97$) ด้านการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ($\bar{X} = 3.96$) ด้านการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษา และด้านการจัดระบบบริหารและสารสนเทศ ($\bar{X} = 3.94$) ด้านการจัดให้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.92$) และด้านการจัดให้มีการติดตามตรวจสอบคุณภาพการศึกษา ($\bar{X} = 3.85$) ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิตต์วิมล คล้ายสุวรรณ (2560) การวิจัยครั้งนี้ มีผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการประกันคุณภาพภายในที่มีประสิทธิภาพสำหรับสถานศึกษา ขนาดเล็กจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบด้วยโครงสร้างการดำเนินงานตามวงจรคุณภาพ ซึ่งประกอบด้วย 8 องค์ประกอบตามระบบการประกันคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา และ 2) ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า รูปแบบ มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และมีความถูกต้องตามหลักการประกันคุณภาพภายใน

4. ผลการนำรูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาไปใช้ในโรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่าผลการประเมินอยู่ในระดับ ยอดเยี่ยม เมื่อพิจารณาในมาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ และมาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผลการประเมิน แยกตามข้อบ่งชี้ในแต่ละมาตรฐานและรูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู ตามรูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยบันได 10 ขั้น (10 steps Models) พบว่ามีความสัมพันธ์และส่งผลต่อการประเมินคุณภาพภายในสถานศึกษา ดังนี้

มาตรฐานที่ 1 คุณภาพของผู้เรียน ซึ่งมีตัวบ่งชี้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน มีผลการประเมินเพิ่มขึ้นจากดีเลิศ (88.34) ในปีการศึกษา 2562 และในปีการศึกษา 2563 มีผลการประเมินยอดเยี่ยม (92.46) ก็เนื่องมาจากครูผู้สอนและกรรมการผู้ประเมินใช้กระบวนการตามรูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยบันได 10 ขั้น (10 steps Models) ดังนี้
บันไดขั้นที่ 1 การเตรียมความพร้อม (Preparation stage) บุคลากรที่ทำหน้าที่นี้ติดตามตรวจสอบและประเมินผลระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา บันไดขั้นที่ 2 กำหนดประเด็นปัญหา

(Hypothesis Formulation) กำหนดประเด็นปัญหาที่ได้จากการนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลระบบการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาโดยแยกกลุ่มบุคลากรตามบทบาทหน้าที่ จำนวน 6 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารและศึกษานิเทศก์ 1 กลุ่ม ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มงานและครูรับผิดชอบงานประกันคุณภาพ 1 กลุ่ม กลุ่มหัวหน้าระดับชั้น 2 กลุ่มและกลุ่มหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ 2 กลุ่ม บันไดขั้นที่ 3 แลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge sharing) แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์และความคิดเห็น เพื่อคัดเลือกปัญหา หาสาเหตุของปัญหาและหาทางแก้ปัญหา (กลุ่มคณะความรู้และประสบการณ์) บันไดขั้นที่ 4 สร้างความรู้และตรวจสอบความถูกต้องของความรู้ สกัดความรู้ที่อยู่ภายใน (Tacit Knowledge) บันไดขั้นที่ 5 สร้างผลงานที่เป็นวิธีการปฏิบัติอย่างมีระบบ (How to) หรือนวัตกรรมที่จะแก้ปัญหาในระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา

มาตรฐานที่ 2 กระบวนการบริหารและการจัดการ ซึ่งมีตัวบ่งชี้ย่อย 6 ตัวบ่งชี้ พบว่ามีผลการประเมินเพิ่มจากปีการศึกษา 2562 ผลการประเมินดีเลิศ (88.89) และในปีการศึกษา 2563 ผลการประเมินเป็นยอดเยี่ยม (94.16) เนื่องจากครูผู้สอน ผู้บริหารและกรรมการประเมินใช้ทักษะกระบวนการตามรูปแบบการพัฒนาศิลปะการด้วยบันได 10 ขั้น (10 steps Models) ดังนี้ บันไดขั้นที่ 6 ประยุกต์ใช้ความรู้ (Knowledge Appleton) เสนอผลงานร่วมกันให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงงานเพื่อให้ได้มาซึ่งนวัตกรรมใหม่ ๆ บันไดขั้นที่ 7 ส่งเสริมเติมความรู้ (Promote) นำผลงานที่เป็นนวัตกรรมไปปฏิบัติในสถานศึกษา บันไดขั้นที่ 8 ประเมินผลงานและสรุปผล (Evaluate) ประเมินผลงานและสรุปผลงานการเรียนรู้ สรุปนิยามการเรียนรู้จากประสบการณ์จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ บันไดขั้นที่ 9 ประเมินค่านิยม (Value) ประเมินค่านิยมรูปแบบการพัฒนาศิลปะการด้วย การเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ บันไดขั้นที่ 10 เผยแพร่ผลงานสู่สาธารณะ (Social Service Activity)

มาตรฐานที่ 3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีตัวบ่งชี้ย่อย 5 ตัวบ่งชี้ พบว่า ในปีการศึกษา 2562 มีผลการประเมินดีเลิศ (84.00) และในปีการศึกษา 2563 ผลการประเมินเป็นยอดเยี่ยม (93.87) เนื่องจากครูผู้สอน ผู้บริหารและกรรมการประเมินใช้กระบวนการ ตามรูปแบบการพัฒนาศิลปะการด้วยบันได 10 ขั้น (10 steps Models) อยู่ในระดับยอดเยี่ยมทุกมาตรฐาน เมื่อพิจารณาจากผลการประเมินคุณภาพภายในของสถานศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนทุกระดับชั้นสูงขึ้นผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพิ่มขึ้น ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีต่อการใช้รูปแบบการพัฒนาศิลปะการด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภูโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และผู้บริหารสถานศึกษามีความพึงพอใจบุคลากรที่ทำหน้าที่นิเทศ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนได้จัดตั้งคณะกรรมการการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วย

การประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 1 ชุด และมีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบตามวงจรคุณภาพ (P-D- C-A) แม้ว่าโรงเรียนจะมีข้อจำกัดด้านทรัพยากรการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรสำหรับการปฏิบัติหน้าที่นี้เทศ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โรงเรียนสามารถดำเนินการได้อย่างเหมาะสมราบรื่นทุกขั้นตอนกล่าวคือโรงเรียนมีการแก้ปัญหา แม้ว่าจะมีข้อจำกัดด้านบุคลากร ทั้งนี้ให้คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนร่วมพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาจากชุมชนเพิ่มอีก 1 คณะ จนทำให้ประสบผลสำเร็จได้ในระดับดี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของไมตรี บุญทศ (2554) ที่ได้ศึกษาการพัฒนาการประกันคุณภาพภายในที่ส่งผลต่อคุณภาพโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานผลการศึกษา พบว่า รูปแบบการบริหาร เพื่อการประกันคุณภาพภายในมีองค์ประกอบดังนี้

1) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 2) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ 3) กลไกการดำเนินงานของรูปแบบ 4) สารุประสงค์สำคัญของรูปแบบเรียกว่า (PDR Model) มาจากสาระสำคัญ 3 ขั้นตอน ขั้นตอนที่ 1 ขั้น P หมายถึงเตรียม คือ 1) เตรียมการประชุม 2) เตรียมตัวแต่งตั้ง 3) เตรียมในกำหนดเป้าหมาย ขั้นที่ 2 ขั้น D หมายถึงดำเนินการ คือ 1) หลักการ 2) หลักเกณฑ์ 3) หลักฐาน ซึ่งต้องใช้ในการดำเนินงานตามวงจร ทั้ง 4 ตอน คือ P (วางแผน) D (ปฏิบัติตามแผน) C (ตรวจสอบ) A (ปรับปรุง) ขั้นที่ 3 ขั้น R หมายถึง รายงาน คือ 1) รวบรวมข้อมูล 2) ร้อยรัดสังเคราะห์ข้อมูลให้ทันกำหนด 3) เขียนรายงานให้ถูกต้องเรียบร้อยซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของจूरिพร เทศเนาวินิตย์ (2560) ผลการสำรวจความคิดเห็น ของกลุ่มเป้าหมายต่อรูปแบบการพัฒนาระบบกลไกการประกัน คุณภาพภายในของสถานรับเลี้ยงเด็ก อำเภอมืองเชียงใหม่ (CCC Model) มีความคิดเห็นทั้ง โดยภาพรวมและโดยรายด้านว่ามีความเหมาะสมระดับมากที่สุด ทั้งในขั้นวางแผนการบริหารจัดการ ขั้นการประเมินคุณภาพเด็ก ขั้นการพัฒนาคุณภาพ และขั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Viadero (1999) พบว่า การมีส่วนร่วมของชุมชนและการเป็นพันธมิตรร่วมกันสามารถสร้างความสำเร็จทางวิชาการให้กับสถานศึกษาหรือการปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี สำหรับการดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนาบุคลากร อาทิ จำนวนบุคลากร งบประมาณและการสนับสนุนจากแหล่งทุนและหน่วยงานสนับสนุนภายนอก ส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติงานแบบมีส่วนร่วมในการทำงานจากครูและบุคลากรของโรงเรียนและการระดมทรัพยากรจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้ทรัพยากรให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด มีการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่อง และรายงานผลมีศักยภาพการดำเนินงานตามรูปแบบการพัฒนาบุคลากรและมีผลการดำเนินงานกิจกรรมเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของการพัฒนาทำให้โรงเรียนสามารถดำเนินการตามระบบการพัฒนาบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Floit (2000) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของรายงานการประเมินคุณภาพภายนอกต่อโรงเรียนในมลรัฐจิลินอยซ์ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า การมีส่วนร่วมในการทบทวนการดำเนินงานจากภายนอกจะมีส่วนช่วยให้กระบวนการพัฒนาโรงเรียนแบบบูรณาการดำเนินไปได้อย่างต่อเนื่องหรือไม่ผู้วิจัยวิเคราะห์จากรายงานการประเมินภายนอก ได้ระบุให้เห็นประเด็นบรรยากาศการเรียนรู้ และถึงแม้ว่า รายงานนี้ได้

กล่าวถึงความจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทาง ของหลักสูตรให้สอดคล้องกับมาตรฐานของรัฐ แต่มีหลักฐาน อ้างอิงน้อยมากในการปรับปรุงหลักสูตรการประเมินและกลยุทธ์การสอน ส่วนการสนับสนุนจากชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิในชุมชนไม่ได้บูรณาการกับกิจกรรมการเรียนรู้และกิจกรรมที่กำหนด ผลการวิจัย พบว่า รายงานการประเมินภายนอก และรายงานข้อคิดเห็นจากโรงเรียนแบบบูรณาการอย่างต่อเนื่อง และความพยายามในการพัฒนาหลายอย่างยังไม่ต่อเนื่อง และไม่อาจบ่งบอกได้ว่าเป็นองค์ประกอบ ของการประกันคุณภาพและซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Almadani (2011) ได้ศึกษา เรื่อง การประกัน คุณภาพทางการศึกษา ปัญหาเร่งด่วนสำหรับการศึกษาศตวรรษที่ 21 โดยศึกษาการประกันคุณภาพที่ดี สำหรับศตวรรษที่ 21 พบว่า การประกันคุณภาพต้องมุ่งเน้นไปที่เป้าหมาย ที่สำคัญสำหรับการศึกษาในแต่ละ ชั้นที่มีการเรียนรู้ตลอดเวลาของทุกขั้นตอนในการประเมินคุณภาพ ผลการศึกษาจากนักเรียน 793 คน ในระดับมัธยมศึกษาในราชอาณาจักรบาห์เรน คือ การแสดงให้เห็นว่ามุ่งเน้นไปที่การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจริง สามารถระบุปัญหาประเด็นสำคัญที่ต้องแก้ไข เพื่อเพิ่มคุณภาพการจัดการศึกษา ปัญหาในการสร้างความเข้าใจ และการไม่เน้นท่องจำเน้นการทำงานกลุ่มมากขึ้นและการสนทนา การแก้ปัญหาช่องว่างทางการเรียนรู้ที่มองเห็นหลักสูตรใหม่ และการตรวจสอบระดับชาติ

ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัย

จากการใช้รูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษามีข้อค้นพบใหม่ดังนี้

1. การสร้างเครือข่ายในสถานศึกษา เป็นกุญแจสำคัญของความสำเร็จในการพัฒนาระบบประกันคุณภาพเพื่อให้สถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและชุมชน
2. การตั้งคำถามเป็นหัวใจสำคัญของการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติ และการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา และหัวใจเศรษฐกิจ สุ จี ปุ ลิ เป็นเครื่องพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติ ด้วยการตั้งคำถาม กระตุ้นให้คิด กระตุ้นให้ถามและสร้างวัฒนธรรม การเขียนที่มีคุณภาพ
3. การเรียนรู้จากการปฏิบัติเป็นวิธีการพัฒนาบุคลากรที่แสดงให้เห็นความสัมพันธ์ร่วมของการเติบโตและความก้าวหน้าของครูและบุคลากรและความเข้มแข็งของสถานศึกษา
4. การพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและการสร้างความรู้ เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาส่งเสริมและพัฒนาการทำงานเป็นทีม และสามารถทำภารกิจ ติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลเชิงบูรณาการที่ทำให้การบริหารงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษาอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. ควรมีการนำรูปแบบการพัฒนาบุคลากรด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติ เพื่อคุณภาพภายในสถานศึกษา ซึ่งประกอบด้วยหลักการ กระบวนการและขั้นตอนการพัฒนาบุคลากรไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาด้านอื่น ๆ ของโรงเรียนศรีบุญเรืองวิทยาคาร จังหวัดหนองบัวลำภู เช่น การพัฒนาด้านการวางแผนการพัฒนาทักษะชีวิตผู้เรียน เป็นต้น

2. ควรมีการเตรียมความพร้อม ด้วยการศึกษาค้นคว้าทำความเข้าใจเกี่ยวกับบริหารของการพัฒนาบุคลากร เพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้เกิดความสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายของการดำเนินงานในองค์กร

3. ควรมีการนำรูปแบบไปใช้ในการวางแผนและการจัดการการปฏิบัติงาน (performance management) ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาบุคลากรและการนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาในระดับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายสำหรับการพัฒนาบุคลากรเพื่อการประกันคุณภาพในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานระหว่างโรงเรียน ชุมชน และองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้อง

2. ควรมีการศึกษาวิจัยรูปแบบการพัฒนาบุคลากรที่ยั่งยืนสำหรับการพัฒนาภาวะผู้นำด้านวิชาการของผู้บริหารการศึกษาด้วยการเรียนรู้จากการปฏิบัติ

3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จในการพัฒนาบุคลากรเพื่อการประกันคุณภาพในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน